

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 74:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af § 38).

Af Erik B. Smith (S) m.fl.
(Fremsat 14/11 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Så kommer vi til den næste paragraf, for dette forslag går ud på at ændre i bistandslovens § 38, stk. 1, nr. 3, sådan at det i højere grad bliver muligt for en kontanthjælpsmodtagers ægtefælle at fortsætte en uddannelse i stedet for at stille sig til rådighed for arbejdsmarkedet og derved opfylde sin forsørgerpligt.

Det forslag, der foreligger her fra socialdemokratiets side, svarer til ordlyden i et af de forslag, som socialministeriets kontanthjælpsudvalg var inde på i sin rapport fra marts 1984, og dér nævner udvalget netop specielt, at det problem, at ægtefællen til en modtager af revalideringshjælp efter bistandslovens § 42 enten er i gang med eller påtænker at begynde et fornuftigt studium, burde man se på.

Må jeg straks sige, at jeg finder, der er noget principielt rigtigt i dette forslag. Det kan virke urimeligt, hvis man meget håndfast bruger bestemmelsen i § 38. Når jeg alligevel godt vil bede om, at man tøver en kende, hænger det sammen med, at der er sat et forslag i gang i 14 kommuner vedrørende kon-

tanthjælpsområdet, og at der er lavet et beregningsgrundlag og et regelgrundlag i forbindelse med dette. Af hensyn til værdien af disse forsøg synes jeg, det var en god idé, om der, om jeg så må sige, var ro på dette område, så længe forsøget løber.

Dertil kommer – og det synes jeg man skal tage med og ikke kun lige se på reglen – at i det praktiske liv er der faktisk en vis bevægelsesfrihed for kommunerne, så de kan tage hensyn til, at en kontanthjælpsmodtagers ægtefælle befinder sig ved afslutningen af et studium.

Jeg vil godt i den forbindelse henvise til en afgørelse fra den sociale ankestyrelse.

Der var tale om en arbejdsløs gift kvinde, der blev gift med en jævnaldrende HF-studerende. Hun var på kontanthjælp, den pågældende ægtefælle manglede kun 1 år af sin uddannelse, og ankestyrelsen fandt, at der kunne ydes hjælp, også selv om den pågældende skulle færdiggøre sin uddannelse. I det praktiske liv ser det altså ikke ud til, at man fortolker denne bestemmelse så håndfast, som socialdemokratiet lægger op til i deres forslag.

Men selve den bevægelsesfrihed, kommunerne har, er også nævnt i socialministeriets kontanthjælpscirkulære fra december 1982. Derfor vil jeg godt bede om, at man på den baggrund vil afvente de forsøg, der er i gang i kontanthjælpskommunerne, netop også når man ser, at der i praksis foregår en smidig fortolkning af denne bestemmelse.

Taanquist (S):

Det er svært at tøve en kende, når man har en regel, der virker så tosset, for til trods for at ministeren muligvis kan finde nogle eksempler, hvor den ikke har virket, så er den stadig væk i bistandsloven, og den gælder. Det er da tosset, at når et ægtepar har arrangeret sig på den måde, at den ene er under uddannelse og den anden påtager sig forsørgelsen, og den, der har påtaget sig forsørgelsen, bliver arbejdsløs, så medfører det, at den, der er under uddannelse, skal stoppe sin uddannelse, ikke for at gå ud og påtage sig forsørgelsen, men for at gå over på hjælp af en eller anden art. Det er ikke særlig smart, og det var vel egentlig rimeligt, om ministeren stoppede al sin tale her og så simpelt hen sagde ja til forslaget. Det har jo og-